

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9P/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920201236
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2022:5920201236.22

Uznesenie

Okresný súd Ružomberok vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: O. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, dieťa rodičov: otca: Ing. O. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s.r.o., so sídlom Dončova 1451/21, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 862 304 a matky: S. Z.ová, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., C. XXX/XX, právne zastúpená: Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 47 238 429, v konaní o návrhu matky na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu, takt

rozhodol:

I. Súd konanie zastavuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 06.07.2020 bol Okresnému súdu Ružomberok doručený návrh matky, ktorým žiadala, aby súd zveril mal. dieťa do jej osobnej starostlivosti, pričom zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia a žiadala upraviť stretávanie otca s mal. dieťaťom tak, že otec by bol oprávnený stretávať sa s maloletým O.om každý tretí týždeň v kalendárnom roku v čase od 15:00 hod. pondelka tretieho kalendárneho týždňa v kalendárnom roku do 18:30 hod. nedele tretieho kalendárneho týždňa v kalendárnom roku s tým, že otec by si v určený čas maloletého prevzal v mieste bydliska matky a v mieste bydliska matky by ho matke odovzdal, a to na svoje náklady. Matka súčasne navrhla, aby súd otca zaviazal prispievať na výživu maloletého O. mesačne sumou 250 eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k jej rukám počnúc mesiacom september 2020. Vo veci samej sa matka súčasne domáhala, aby súd udelil za otca mal. dieťaťa súhlas na prihlásenie mal. O. Z. na plnenie povinnej školskej dochádzky od školského roku 2020/2021 v Základnej škole s Materskou školou ŽAŠKOV, so sídlom Žaškov, Školská 219/3, IČO: 37 813 137.

2. Uznesením č.k. 9P/32/2020-45 zo dňa 05.08.2020, súd návrh matky mal. dieťaťa na rozhodnutie súdu pri nezhode rodičov vylúčil na samostatné konanie.

3. Dňa 29.09.2022 matka mal. dieťaťa prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu vzala svoj návrh v celom rozsahu späť. Za jeden z dôvodov späťvzatia matka označila skutočnosť, že maloletý je zaťažovaný priebehom súdneho konania, čo vyplynulo zo záverov znaleckého posudku. Kolízny opatrovník podaním doručeným súdu dňa 04.10.2022, ako aj otec mal. dieťaťa prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 04.10.2022 so späťvzatím vyslovili súhlas, pričom otec žiadal, aby súd zaviazal matku k povinnosti nahradiť mu trovy konania v rozsahu 100 %, nakoľko matka zavinila zastavenie konanie.

4. Podľa § 29 ods. 1, 2, 3 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať. Súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

5. Vzhľadom na dispozičný úkon navrhovateľky -matky mal. dieťaťa, ktorá vzala svoj návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu v celom rozsahu späť, súd konanie zastavil. Nesúhlas so späťvzatím návrhu nevyjadril žiaden z účastníkov tohto konania. Zároveň sa súd so späťvzatím návrhu stotožnil a má za to, že nie je potrebné v konaní pokračovať a rozhodovať o úprave výkonu rodičovských práv a povinností zverením mal. dieťaťa len jednému z rodičov, nakoľko aj zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že súčasná forma striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je pre maloletého vyhovujúca a nie sú tu dôvody na jej zmenu.

6. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

8. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

9. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. Rozhodovanie o trovách konania v civilnom mimosporovom konaní nie je na rozdiel od Civilného sporového poriadku založené na zásade úspechu strán v konaní. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v konaniach upravených Civilným mimosporovým poriadkom platí zásada (§ 52 CMP), že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V zmysle tejto zásady tak platí, že každý účastník si sám hradí všetky trovy, ktoré mu v konaní vznikli, vrátane trov právneho zastúpenia. To znamená, že ak účastníkovi vznikne v konaní poplatková povinnosť, hradí si súdny poplatok sám, taktiež, ak si v konaní zvolí na svoje zastupovanie advokáta (a nejde o zastupovanie osoby v materiálnej núdzi v režime zákona č. 327/2005 Z. z.), sám si hradí aj trovy právneho zastúpenia, ako aj preddavky na trovy dôkazu, poštovné, cestovné, a pod. Civilný mimosporový poriadok z tejto zásady pripúšťa aj výnimky, ktoré sú upravené v ust. § 53 až § 55 CMP. Vyššie citované ustanovenie § 55 CMP oprávňuje súd vo výnimočných prípadoch priznať náhradu trov konania aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, s tým, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Zároveň je nutné zdôrazniť, že pre aplikáciu tohto ustanovenia nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. Ako konštatoval Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 147/08, pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba prihliadnuť s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu aj na spravodlivé riešenie vzťahov medzi účastníkmi konania, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou materiálneho prístupu k výkonu súdnictva.

11. Súd skúmal, či v predmetnom konaní je spravodlivé priznať otcovi náhradu trov konania. Otec dôvod, pre ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania bližšie nešpecifikoval, len poukázal na to, že matka späťvzatím zavinila zastavenie konania. Len samotná skutočnosť, že navrhovateľka zobrala svoj návrh späť, ešte nepreukazuje, že išlo zo strany matky o zjavne bezúspešné uplatnenie práva alebo šikanózný návrh, čo možno považovať za okolnosť hodnú osobitého zreteľa pre priznanie nároku na náhradu trov konania. Maloleté dieťa sa v čase podania návrhu nachádzalo v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov na základe rodičovskej dohody schválenej rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 3P/64/2016 zo dňa 06.10.2016, pričom o vhodnosti takejto formy starostlivosti mala matka pochybnosti, nakoľko maloleté dieťa nastupovalo prvýkrát do školy, pričom tieto pochybnosti o vhodnosti striedavej starostlivosti u matky pretrvali v priebehu konania aj po dohode rodičov, ktoré školské zariadenie bude navštevovať, keďže mal. dieťaťu bolo diagnostikované ADHD, pričom túto jej pochybnosť umocnilo psychologické vyšetrenie PhDr. N., ktorá uviedla, že striedavá starostlivosť môže byť pre dieťa nadmernou záťažou. Až zo záverov znaleckého posudku vyhotoveného v tomto konaní vyplynulo, že striedavá starostlivosť je na prospech maloletému O., ktorému však neprospieva priebeh súdneho konania („Maloletý je zaťažovaný priebehom súdneho konania,..“), z ktorého dôvodu bol aj

návrh vzatí matkou späť. V končenom dôsledku konanie v tejto veci nevybočilo z rámca ostatných bežných konaní vo veci úpravy práv a povinností k mal. deťom, a to tak z hľadiska hmotného ako i procesného práva, preto nebol dôvod na priznanie náhrady trov konania žiadnemu z jeho účastníkov.

12. Súd tiež dopĺňa, že z príslušných ustanovení CMP upravujúcich konania vo veciach starostlivosti o maloletých nevyplýva účastníkom konania povinnosť dať sa zastupovať zástupcom. Preto vzhľadom na túto skutočnosť bolo slobodnou voľbou otca, jeho vlastným rozhodnutím, či si zvolí zástupcu alebo nie.

13. Súd s ohľadom na uvedené skutočnosti nepovažoval za spravodlivé, aby sa odklonil od zásady, že každý účastník znáša vlastné trovy konania, ktoré mu v konaní vznikli a preto o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (Okresný súd Ružomberok) písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu, a v prípade, ak sa jedná o podanie urobené v prebiehajúcim konaní tak aj spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 1 a 2 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.